

[Gregersen.]

der til fra de private Borgeres Jernbane-anlæg, om jeg saa maa sige, ændrer jo ikke Forholdet. Den private maa paa sit Arbejdsbudget afskrive en lige saa stor Arbejds-mængde, som han tvinges til at overføre til Staten. Merarbejde, udført for den samme Kapital, kan der kun blive, hvis Arbejds-lønnen skrues ned.

Det er naturligt, at Regeringen fastholder, at Arbejdet skal udføres til tarifmæssig Betaling. Jeg skal ikke i denne Forbindelse udtale mig om, hvorvidt den tarifmæssige Løn, vi har her i Landet, er den rigtige, men det er jo den, der gælder, den, der er truffet Overenskomst om, og man kan naturligvis ikke, navnlig ikke, naar det gælder Arbejder af et saa stort Format, som de Millioner, det her drejer sig om, angiver, anvende Staten som den store Løntrykker — det vilde jo være ganske uhyrligt. Jeg vil jo ogsaa tro, at Regeringspartierne under Forslaget's videre Gang vil fastholde deres Standpunkt. Men altsaa, hvis Lønnen skal være den tarifmæssige, er der i hele Lovforslaget ikke andet Merarbejde end det, der bestaar i at flytte en Tændstikæske fra den ene Lomme over i den anden. Hvis Regeringens Forslag fastholdes, hvad Lønbestemmelsen angaar, er der ingen Beskæftigelse i Forslaget, og gaar det igennem, saaledes som Oppositionspartierne foreslaar, saa er det altsaa, at Staten optræder som Løntrykker over for Erhvervene.

Men naturligvis, et øjeblikkeligt Resultat kan man naa ved at gaa Laanevejen. Det har vi jo ogsaa set andre Stater, der skulde afskaffe Arbejdsløsheden gennem Nødhjælpsarbejder, gøre, men jeg tror, at de Oplysninger, vi efterhaanden har faaet fra de Lande om deres økonomiske Stilling og deres Vanskeligheder ved at holde Beskæftigelsen oppe, burde skræmme os fra at gaa samme Vej. En demokratisk Regering burde ogsaa af andre Grunde afholde sig fra at gaa Laanevejen. Det betyder jo blot udvidet Felt for Rentenydere, en Udvidelse af Rammen for Mulighederne her i Landet for at leve af arbejdsfrie Indkomster.

Vi vil af de Grunde, jeg her har nævnt, undlade at stemme om de forskellige Ændringsforslag, og naar Lovforslaget kommer til tredie Behandling, vil vi stemme imod det. Men jeg gentager mit Spørgsmaal til Ministeren, idet min Begrundelse for at gaa imod Lovforslaget om Tilskud til Merbeskæftigelse var ganske den samme. Jeg sagde: der kan ikke blive mere Beskæftigelse ud

af det, man flytter blot Arbejde fra det ene Sted til det andet! Det er vel ogsaa det, man nu har indset. Jeg ønsker i alt Fald oplyst, om der er puttet noget ind i den Ramme eller om man ikke til syvende og sidst mener, at selv om man faar ogsaa denne Ramme vedtaget, kommer der aldrig noget Indhold i den.

Aksel Larsen: Det vilde være fordelagtigt, hvis man havde faaet Oplysninger om, hvilke Arbejder der tænkes iværksat i Henhold til denne Lov. Det er muligt vi kan faa det endnu her i dette Møde af Socialministeren, og jeg henstiller meget indtrængende, at Lejligheden benyttes. Der har, siden man første Gang fremkom med dette Lovforslag, været Tid nok til at overveje Tingene, og Regeringen har naturligvis sine ganske bestemte Planer for, hvad Arbejde der kan komme i Betragtning, hvilket Arbejde man tænker sig at paabegynde i Henhold til denne Lov. Hvis det ikke var Tilfældet, vilde det være rent ud i det blaa at komme og forlange denne Bemyndigelse. Man maa formode, at Regeringen paa dette Punkt arbejder efter en vis Plan, og det er, som sagt, af Interesse at faa oplyst, hvilke Arbejder der paatænkes, fordi Lovens Betydning jo i hvert Fald er afhængig af, at det Arbejde, der igangsættes i Henhold til denne Lov, bliver Arbejde, der ellers ikke vilde være blevet paabegyndt. Hvis man i Henhold til denne Lov, naar den bliver vedtaget, hvad jeg maa gaa ud fra den bliver, iværksætter Arbejde, som alligevel inden for en overskuelig Fremtid vilde være kommet til Udførelse paa almindelig Vis, vil det blot sige, at man omflytter Arbejdsløsheden. Det vil sige, at for hver, man skaffer Beskæftigelse, gør man paa en eller anden Maade en anden arbejdsløs, at Loven altsaa for saa vidt bliver værdiløs. Det kan ikke være Hensigten. Derfor maa man med meget stor Omhu finde ud af saadanne nye Arbejds-muligheder, og jeg gaar ud fra, som sagt, at der findes en Plan eller i hvert Fald visse Tanker i den Retning, og at vi kan faa nærmere Redegørelse derfor.

Jeg vil i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Gregersen, at hans Teorier, hvad enten han bygger paa Henry George eller paa Professor Cassel, er fuldstændig gale, og at det ikke bliver bedre, naar det ærede Medlem fra denne Talerstol i den samme Tale serverer to mod hinanden direkte stridende Teorier og bygger paa dem begge. Det ærede Medlem henholdt sig til Professor Cassel og erklærede, at hvis